

VUOSIKERTOMUS
2021-2022

Sisällysluettelo

Johtokunnan tervehdys	3
Johtokunta 1.1.2022 alkaen	4
Rehtorin kynästä - Maailma on hyvä, maailma on kaunis, maailma on tosi	5
Iltapäiväkerho Aurinkoinen	6
1. luokka – Arkea ja juhlaa.....	7
2. luokka – Käykää sisään!	8
3. luokka - Maasta versonut on vilja tämä	9
4. luokka – Kokkausta, pyöräilyä, retkeilyä ja paljon muuta!	10
5-6. luokka – Aurinkokunnasta Ahonniemeen	11
7-8. luokka – Leirikoulu Helvetinjärvellä	12
9. luokka - Päättöluokan tunnelmia ja tapahtumia	13
Peruskoulun päättötodistuksen saajat.....	14

Johtokunnan tervehdys

Istun keinutuolissa kaksfooninkisen tuvassa, maalla mökillä, ja katson järvelle. Huomaan kuinka pellossa kaura on noussut oraalle ja havahdun vuoden kierto. Havahdun siihen, kuinka nopeasti taas vuosi on kulunut. Viime vuonna näihin aikoihin poikamme luokka tuli viettämään kylvöpäivää maalle, traktorajelulle, makkaran paistoon ja leikkeihin pihapiirissä. Pitkästä aikaa näimme myös luokan vanhempien kanssa, mikä viime vuosina maailman tilanteesta johtuen on ollut normaalia vähäisempää.

Taas olemme siinä hetkessä, että kylvöpäivä on tulossa. Ensimmäinen ja toinen luokka tulevat pellollemme kylvämään kauraa ja viettämään iltaa maalla. Se tarkoittaa sitä, että tämä lukuvuosi lähestyy loppuaan. Saamme yhdessä juhlia parin vuoden tauon jälkeen koulun yhteistä kevätjuhlaa, jonka ohjelmia varmasti jokaisen koululaisen läheinen odottaa innolla. Viimeisenä koulupäivänä pääsemme kuulemaan vielä kevätrunot ja seuraamaan todistusten jakoa.

Luonnossa vuoden kierron myötä asiat toistuvat omassa järjestyksessään. Samoin kouluvuodessa on pysyvyyttä, vuosittainen kierto tapahtumissa ja toiminnassa. Se tuo järjestystä ja turvalliset, tutut puitteet lapsille. Niiden lomassa tapahtuu kasvu ja kehitys kullakin omalla rytmillään. Tuo tahti ja vaiheet on kauniisti huomioitu steinerpedagogiikassa, opiskeltavien asioiden aikataulussa ja tavassa oppia. Se on ikäkauden ja yksilön ainoalaatuisuuden huomioimista, lasta kunnioittavaa päivittäistä kohtaamista, joka tuo mielekkäät puitteet kasvaa. Samalla tavoin kaura tarvitsee kasvaakseen sopivat olosuhteet: lämpöä ja valoa, viljavaa maata ja sopivassa määrin vettä.

On onni ja ilo olla mukana yhteisössä, vanhempana ja johtokunnan jäsenenä. Yhteiset tapahtumat, yhdessä tekeminen sykehdyttävät, tuovat väriä ja lämpöä elämään. Vaikka rajoitukset ovat vaikuttaneetkin juuri yhteisöllisyyttä tukevaan toimintaan, rajoittaen yhteisen toiminnan järjestämistä, koulumme on kuitenkin järjestänyt tapahtumia kuten Mikaelin päivän juhlan lähialueiden päiväkodeille sekä osallistunut useisiin Piirin järjestämiin tapahtumiin. Tapahtumissa vieraat ovat päässeet esimerkiksi tutustumaan koulurakennukseen, steinerpedagogiseen opetukseen lauantai -koulussa, luennoilla ja pajoissa sekä joulumyyjäisiin. Tapahtumat ovat tärkeitä oppimiskokemuksia oppilaille ja samalla mukavaa yhteisöllistä tekemistä koulu yhteisöllemme. Näiden tapahtumien kautta koulumme on osa myös ympäröiviä yhteisöjä. Yhteisöllisyys on merkityksellistä, tuoden iloa ja riemua. Parhaimmillaan yhteisöön kuuluminen tuo turvallisuuden ja yhteenkuuluvuuden tunnetta; olet osana jotakin ryhmää, jossa sinun ainoalaatuisuuttasi arvostetaan ja kunnioitetaan, olet lahja yhteisölle. Koulumme on kuin pieni kyläkoulu, jossa oppilaat ja henkilökunta tuntevat toisensa. Yhteisöllisyyden merkitys korostuu aikamme haasteiden ympäröidessä arkeamme. On ollut tärkeää, että turvallisuuden tuntu on säilynyt. Koulu yhteisön arki on pysynyt mahdollisimman tutuna ja että koulua on pystytty käydä kuitenkin melko tavallisesti.

Johtokunta on kokoontunut pääsääntöisesti etänä, mikä toki on niinkin sujunut. Johtokunta kohtasi opettajakunnan kanssa myöskin etänä. Se oli hyvä ja antoisa kohtaaminen nostaten monia tärkeitä asioita esille. Niistä löytyy meille toimintaan tavoitteita kehittää kouluamme luoden puitteita koulumme toiminnalle. Vuoden vaihteessa johtokunta uusiutui saaden uusia innokkaita vanhempia toimintaan ja hienosti he ovatkin jo paneutuneet koulumme asioihin. Taloudellinen tilanteemme on muuttovuosien jälkeen vakaa. Oppilasrekrytointi tulevina vuosina vaatii hyvin hoidetun markkinoinnin, esittelytilaisuuksien ja päiväkotiyhteistyön jatkamista ja kehittämistä. On tärkeää, että Seinäjoella muistetaan, että kyläkoulumme on lapset lämmöllä kohtaava vaihtoehto koulua valittaessa eli on tärkeää tulla tutuksi kaupunkilaisille. Myös tästä näkökulmasta osallisuus Piirin alueen tapahtumissa on merkittävän tärkeää. Toivottavasti tulevana lukuvuonna koulu yhteisömme kokoontumiset onnistuvat ja voimme yhdessä tehdä asioita koulumme hyväksi ja tavata kasvatustien koulu ympäristössä.

Kiitos johtokunnasta poisjääneille Mirja Latva-Kivistölle ja Outi Vatajalle tekemästänne arvokkaasta työstä koulumme eteen.

Toivotamme koulumme lapsille perheineen riemukasta ja aurinkoista kesää, kesälomaa ja palataan syksyllä täynnä iloa ja intoa

JOHTOKUNNAN PUOLESTA, MIA KELLBERG-HAKALA

Etelä-Pohjanmaan Steiner-koulun taustalla on voittoa tavoittelematon yleishyödyllinen kannatusyhdistys, joka koostuu vanhemmista ja koulun työntekijöistä. Yhdistyksen syyskokouksessa valitaan erovuoroisten jäsenten tilalle tarvittaessa uusia jäseniä yhdistyksen hallitukseen. Hallitus ja rehtori muodostavat koulun johtokunnan, joka vastaa E-P:n Steiner-koulun toiminnasta ja taloudesta.

Johtokunnan puheenjohtajalle voi lähettää sähköpostia: johtokunta@epsteiner.fi

Johtokunta 1.1.2022 alkaen

Teemu Majasaari
puheenjohtaja

Jarkko Piirto
talousasiat

Virpi Lehtimäki
rehtori, esittelijä

Sari Hintsu
jäsen

Sanna Karimäki-Nuutinen
jäsen

Mia Kellberg-Hakala
jäsen

Satu Korpela
jäsen

Sampo Korppi-Tommola
jäsen

Miika Lakso
jäsen

Johanna Mäkelä
jäsen

Rehtorin kynästä - Maailma on hyvä, maailma on kaunis, maailma on tosi

Otsikossa olevat lauseet ovat tärkeät steinerpedagogiikan peruspilarit. Kyse on siitä kuinka eri-ikäisen lapsen tulisi kokea ympäröivä maailma. Alle kouluikäiselle maailma on hyvä, kouluikäiselle aina sinne murrosiän alkuun asti maailma on kaunis ja sieltä 13–14-vuotiaasta lähtien maailma on tosi.

Maailman myllertäessä ympärillämme ei ole aina helppoa ylläpitää näitä lauseita, jopa maailma on tosi, alkaa näyttää kovin hataralta. Elämme epävarmuuden, mediamylläkin keskellä emmekä aina tiedä, mitä meille kerrotaan ja mihin voimme uskoa. Pelot ruokkivat meidän mieltämme ja oman tasapainon löytäminen kasvattajana on haasteellista.

Samat asiat näkyvät meillä koulumaailmassa. Oppilaiden pahoinvointi on näkyvissä myös meidän pienessä koulussamme. Olemme pyrkineet rauhoittamaan koulun, niin että oppilailla ja henkilökunnalla on hyvä rauhallinen olo ja pelko voidaan jättää koulurakennuksen ulkopuolelle. Helppoa se ei ole.

Rauhoittuminen, liikkuminen luonnossa ovat meille kaikille suomalaisille voimavara, jota tulee vaalia erityisesti epävarmuuden aikana. Luonto tuo varmuutta ja jatkuvuutta, siitä me suomalaiset olemme kautta aikojen saaneet elantomme ja löytäneet rauhan.

Luonto on nyt parhaimmillaan, niin vihreä ja kaunis. Linnut rakentavat pesiään, kasvit versovat, kuuset kukkivat kerkkiä. Kaikki on täydellistä!

Toivon teille perheille ihania yhteisiä hetkiä, luonnossa kulkemista, ihmettelyä ja ihastelua. Kiitollisuutta siitä, että olemme tässä ja nyt yhdessä rakkaiden kanssa.

VIRPI LEHTIMÄKI, REHTORI

Iltapäiväkerho Aurinkoinen

Uuden kouluvuoden alkaessa, kokosimme uuden ryhmän ip:läisiä yhteen. Mukana oli, niin uusia kuin vanhojakin tuttuja.

Painotimme tämän ip-vuoden erityisesti ulkoilun merkeissä vietettäväksi.

Syksyiset metsät ja polut tarjosivat meille ihastuttavia hetkiä luonnonparissa. Mikäs sen mainiompaa, kuin mutustella evästä mättäällä, ja löytää mustikankin polun varresta. Vaan emme unohtaneet meitä pienempiämme, sai lähimaaston sorsatkin makupaloja. Saatettiin oravallekin jättää pieni pähkinä varasto talvea varten.

Talvi toi meille tänäkin vuonna hirmuiset kinokset ja kukkulat lunta, josta riemukkaimmat pihaleikit syntyivätkin. Kinoksista sai muokattua mitä hienoimpia lumisia hahmoja, kissa ja koiria. Jouluksi Piparitkin leivottiin ja pääsimme jopa pienoisia ponejakin rapsuttelemaan.

Kevät on keikkuen saapunut, mutta tämä ei ole meidän ulkoilu leikkejämme latistanut. On tiiviisti seurattu, kun lumen alta pilkistää jotain uutta ja vihreää. Ja nähty, kuinka nopeasti ne puiden upeat lehdet pienistä silmuista kasvaakin.

Tämäkin riemukas iltapäivä aurinkoisen vuosi, tulee jälleen päätökseen auringon saattelemana lapset kesälaitumille.

SINI PELTOLA, KERHOTÄTI

1. luokka – Arkea ja juhlaa

Vauhdikas ja innostunut luokkamme osoitti heti tarvetta liikkumiseen, leikkimiseen ja yhteen hitsautumiseen. Aluksi meitä oli reilu puolet toisille tuttuja eskarilaisia, ja lopuista muutama jo tunsi toisensa. Myös yllättäviä yhteenkuuluvaisuuden seikkoja ilmeni taustoissamme. Kaveruuksia oli ja hiljalleen kehittyi, kaikille oli ennalta tuntemattomia luokallamme, vaikka onneksi moni oli ennestään tuttuja, joka loi ydinhengen. Päivittäin yhdistyimme isommaksi ryhmäksi 2. luokan kanssa, ja tulimme tutuiksi isompana ryhmänä. Meillä syntyi kaverisuhteita molempien luokkien välillä, mikä oli riemastuttavaa! Toisen luokan levollinen ja tottunut koululaisuus kannatteli ja antoi usein meille ekaluokkalaisille hyvää mallia. Merin kanssa sain opettajana paljon tukea ja kannattelua naapurista, samoin kun löimme voimamme yhteen ihanan ja sitoutuneen Paulan kanssa. Meistä tuli tiimi, jona saimme ennakoida luokkamme tarpeita ja turvautua tukeen hiihdellessä, käsityössä tai retkillämme, sillä toinen aikuinen tiimiin tuli todellakin tarpeen! Suuri lämmin kiitos ja arvostus Paulalle yhteisestä matkastamme!

Syksy viiletti melkoista vauhtia eteenpäin Mikael-ajan seikkailusta taivasraudan etsinnässä ja martinpäivän lyhtyjen askaroinnista, leivonnasta ja kulkueessa vielä vähän arkoina laulelusta kiihtyen kohti päivittäistä värien lisääntymisleikkiä: koulupäivien laskua edistäneiden helmien lisääntymistä ihmettelimme, kunnes kokonaiset sata palloa tulivatkin täyteen. Olimme todella siirtyneet jo kokeneiksi koululaisiksi! Harjaannuimme kuuntelussa, toisten huomioinnissa ja yhteisten pelisääntöjen harjoittelussa! Pallot tai pallopelit eivät olleet vain laskuvälineitä tai voiton merkkejä, matematiikka ympäröi meidät ja avasimme luonnon koodeja kirjaimien piilotellessa kaikkialla sekä lukujen ja matematiikan ihmeitä ihastellen! Luokkamme oli intoa ja uuden oppimista janoava. Tarinat, yhdessä tekeminen, leikkiminen, runot, värssyt, laulut ja eleet opimme kaikki tunnistamaan, vaikka aina hiljeneminen yhteisiin toimiimme ei sujunut ilman monia muistutuksia ja palaveriejä yksittäin tai yhdessä. Kaikilla luokan lapsilla oli sanottavaa! Yhtä aikaa, erikseen ja opettajan huomiota kaipasi jokainen! Opettelimme *vuoropuhelua!* Viittaamista! Eih, tylsääkin välillä, mutta niin niin tärkeää koulussa...

Oli koronaa, ja tuli täitä. Kaikesta selvitettiin. Letitettiin ja pideltiin vähempi toisistamme kiinni aina kun maltoimme pysyä erillään. Välillä opella oli "korona" eli maski päällä tai vähintään visiiri. Pesimme käsiä reippaina ja tottuneina näihin hygieniasääntöihin ja toisiamme ja itseämme sillä varjellen. Harjoittelimme omista välineistä huolehtimista, reissuvihkojen ja lappusten ja lippusten välittämistä kodin ja koulun välillä. Onneksi tilanne helpottuikin loppuvuotta ja kevättä kohti korona-aalloista ja testiläjistä repuissamme huomaamatta. Sitten aloimme kätellä tai toisia jopa halutti halata aamuisin, mikä oli niin tervetullutta! Olimme vähän rentoutuneempia jälleen. Ryhmä pääsi ajoittain myös Merin hellään huomaan, kun olimme joskus opetkin kipeinä ja poissa lepuuttelemassa. Suuri kiitos Merille meidän kaikkien puolesta, että olet ollut korvaamaton tuki ja äitiemo seinän takana, jonne osa sai vierailukutsuja juhlallisesti aika ajoin ja missä jotkut jopa harjoittelivat "tokan taitoja"!

Retkeilimme ja harjoittelimme monia taitoja: yhdessä liikkumista bussissa, uintia, hiihtoa, luistelua, laskettelua ja jopa teatterissa musiikkiesitystä kävimme kuuntelemassa. Huvipuistossa pääsimme käymään Powerparkissa kevätretkellä ja vielä kylvämässä tulevaisuudeksi syksyksi oikeata kauraa! Joka maanantai saimme lähiluonnossa leikkiä ja totutella toisiimme myös ulkona luonnossa.

Tämä vuosi on opettanut meille kaikille kärsivällisyydestä paljon. Ja toisten hyväksymisestä kaikkine erilaisine tarpeinemme ja taipumuksinemme. Musiikki auttoi meitä hitsautumisessa paljon, kuuntelemiseen rauhoittuminen, yhteisten leikkien rakenteleminen välitunneilla tai liikuntatunneilla, ja toisten ajatusten kuunteleminen sekä omien asioiden sanoittamisen harjoittelu.

Kiitos kaikille tästä ihanasta vuodesta koulupolulle yhdessä astelussa ja voimallista ja yhä yhteen kasvamisen iloa ja intoa ensi syksyyn!

HANNA PELTONIEMI, LUOKKANOPETTAJA

2. luokka – Käykää sisään!

Toisen kouluvuoden aluksi luokkahuone on valoisa ja kutsuva. Vakaat hirret kehystävät opinsopukkaamme ja opettaja näkyy piirtäneen jotakin seikkailuja enteilevää odottamaan liitutaululle. Vuodenaikapöydän pehmeä, keltainen silkki hohtaa elokuun kuuman rantahiekan kultaa ja sen päälle on aseteltu kauniita simpukankuoria. Sininen silkki on kuin vilvoittavaa rantavettä ja sen poimuissa hohtaa pieniä, pyöreitä helmiä. Täällä elää yhä ensimmäiseltä kouluvuodelta tuttu koulun taika, huomaavat oppilaat.

”Hyvää huomenta!” toivotetaan ovella jokaiselle erikseen silmiin katsoen. Päällimmäiset kuulumiset voi hengästyneenä huokaista opettajalle jo nyt, omalla tervehdysvuorollaan. Toisinaan käy opettajalla niin hyvä tuuri, että oppilas valitsee tervehtiä lämpimällä halauksella eikä sen enempää sanoja sitten tarvitakaan. Kun on kaikki astuttu sisään, on aamutoimien aika. Tottuneesti

2. luokka lausuu tutut runot ja rytmit, milloin silmät ummessa keskittyen, milloin vauhdin hurmaa kikattaen. Jos opettaja jonkin sanan hajamielisyyksissään sekoittaa, ovat oppilaat tarkkana! Lopuksi soivat huilumme päärynäpuiset.

Äidinkielen maassa on 2. luokalla tavattu kaikki tekstausaakkokset, isojen aakkosten pikkuserkut! On opeteltu kirjoittamaan ne kauniisti tekstausvihkoihin. On tavattu Puheenvirran rannan asukkaita: Tarmo Verbinen, Sulo Substantiivi sekä Armas Adjektiivi. On valmistettu tavutaikinaa, jotta löydetään kaksoiskonsonantit ja pitkät vokaalit oikeinkirjoituksessa. On harjoiteltu yhdyssanoja ja virkkeen rakentamista. Toinen kouluvuosi on ollut eläinystävien aikaa, on kuultu lukuisia eläintarinoita, valmistettu omat eläinkäsinuket ja omat eläinkirjat. Muutaman viikon välein lukukoira on rauhoittanut oppilaat lukusujuvuutta vahvistamaan kuunnellen tarkoin, karvaisin korvin.

Matematiikan jaksoilla on harjoiteltu kertotauluja ja opittu Herra Omenaisen tavoin pakkaamaan ykkösiä, kympejä ja satoja. On muutettu maailmaa mitattavaksi: ensin oman kehon mitoin ja sitten sahattu puiset mitat työvälineiksi. On tutkittu maitotölkin tilavuutta ja höyhenen tai kiven massaa. On askarreltu ainakin sata pientä kolikkoa ja sileää seteliä ja perustettu kauppa, johon muut koulun oppilaat ovat jonottaneet ostoksille. On omaksuttu aikaan liittyviä käsitteitä ja harjoiteltu lukemaan kelloa. Tuttu lukujärjestys on kantanut viikosta toiseen koko vuoden. Vuodenkierron juhlista erityistä hohdetta on ollut sadonkorjuuajan ja adventin ajan tapahtumissa, sillä olemme valmistaneet muun koulun nautittavaksi näytelmän Ritarista ja lohikäärmeestä sekä Joulun lapsen tarinan.

Toinen kouluvuosi on jo koulutyössään järjestelmällisten, ahkerien ja aikaansaapien koululaisten aikaa. Tutut rutiinit on omaksuttu ja nyt niiden mukaan toimitaan. Kauneimpana kaikista vakiintuneista taidosta säteilee luokan kyky yhteistyöhön. Kyky auttaa toinen toisiaan ja jakaa omasta myös muille. Kyky nauraa ja tanssia ja kohta taas keskittyä hiirenhiljaa. Kyky lukea ja laskea. Sahata ja virkata. Kertoa ja kuunnella. Käydä pyöräretkellä teatterissa tai luistella violetin aamutaivaan alla – meidän luokka yhdessä!

Kesäloman kynnyksellä kylvimme kauraa uutta lukuvuotta odottamaan. Syksyllä kuuden oppilaan toinen luokka on valmis toivottamaan tervetulleeksi joukkoamme 12 ensimmäisen luokan oppilasta yhteiseksi ryhmäksi, kultaiseksi 2.-3. luokaksi. Silloin korjaamme sadon – jälleen yhdessä!

3. luokka - Maasta versonut on vilja tämä

Kolmannella luokalla on tänä vuonna tutustuttu entisajan elämään. Kolmannen luokan teemoja ovat lisäksi viljely ja rakentaminen. Kolmasluokkalaiselle tuo varmuutta ja turvaa huomata, miten maailmamme rakentuu. Itse tekemällä ja oppimalla jokainen on osa tätä kokonaisuutta.

Lukuvuosi alkoi syksyllä kauran leikkuulla.

Itsekylvämämme kaura oli kasvanut kesän aikana ja oli elokuussa valmista leikattavaksi. Olikin jännittävää käyttää leikkaamiseen terävää sirppiä. Lyhteet kokosimme kuhilaiksi, niin isoiksi, että sisälle mahtui jopa makaamaan!

Luokkaan rakensimme riihen, jossa lyhteiden oli hyvä kuivaa. Seuraavaksi lyhteet puitiin ja jyvät puhdistettiin. Lopuksi jauhoimme jyivistä jauhoa ja leivoimme maistuvat, joskin hieman akanaiset isänpäiväsämpylät.

Käsitöissä valmistimme paimenpussit itsekarstatusta ja kehrätystä villalangasta.

Ensin villahahtuvat karstattiin lepereiksi, joista sitten kehrättiin käsivärttinällä lankaa. Langat pujoteltiin puulevyn loimilankoihin. Valmiit paimenpussit pääsivät heti ahkeraan käyttöön.

Kevään viimeisenä projektina rakensimme koulun pihaan ulkovajan. Säätsuosi luokkamme timpureita ja koulupäivien aikana takapihalla kaikuinkin vasaran pauke.

Olemme toki opiskelleet ahkerasti myös mm. matematiikkaa, äidinkieltä, englantia ja ruotsia. Tänä vuonna olemme oppineet myös soittamaan "isojen" huilua ja siinä olemmekin hurjan taitavia.

Aurinkoista kesää ja leppoisia lomapäiviä!

SUVI PÄHÄLÄHTI, LUOKANOPETTAJA

4. luokka – Kokkausta, pyöräilyä, retkeilyä ja paljon muuta!

Neljännellä luokalla eletään ahkeruuden ja tiedonjanon aikaa. Ja kovasti töitä olemme tänä vuonna tehneetkin. Oppimista on siivittänyt iloinen mieli ja halu oppia uusia asioita yhdessä tehden ja toisia auttaen.

Uusiin asioihin lähdettiin usein tutustumaan mielekkään tekemisen ja leikin kautta. Matematiikassa uutena asiana opimme murtolukulaskuja. Murtolukuihin tutustuimme aluksi pizzaa syöden. Kokonainen pizza jaettiin ensin kahteen yhtä suureen osaan, neljään osaan jne. Äidinkielessä tutustuimme lauseenjäseniin pantomiimileikkien avulla. Pekka potkii palloa. Kuka on tekijä? Mitä tehdään? Mikä on tekemisen kohde?

Monialaisiin oppimiskokonaisuuksiin liittyen teimme tänä vuonna omat Kaleva-vihot, valmistimme kevätjuhlaan kalevalaiseen runouteen ja musiikkiin liittyvän esityksen ja teimme kuvaamataidon tunneilla ohkolevytyönä kalevalaisia koruja.

Yhteiskuntaopissa tutustuimme Suomen maantieteeseen, kotiseutumme historiaan jääkaudesta nykyaikaan sekä eri eläinten rakenteeseen ja elintapoihin. Keväällä teimme aiheisiin liittyen opintoretken Helsinkiin Luonnontieteelliseen museoon sekä Kansallismuseoon.

Kouluvuotta on rytmittänyt myös monet juhlat. Kekrin aikaan leivoimme syksyn sadosta ja kävimme jakamassa koko koulun väelle kekripukeiksi ja kekrittäreiksi pukeutuneina mustikkaleivoksia. Joulun alla valmistuivat kankaiset tonttunuket sekä esitettiin Lucia-esitys Pajulinnun päiväkodissa ja koulun väelle.

Luokkagallupin tuloksena mukavimpana muistoina neljännestä luokasta on jäänyt mieleen luokan yhteinen kokkaus- ja leikki-ilta, pyöräretki Kyrkkärin ympäri sekä retki lammassfarmilla. Tänä vuonna oppimastamme oppilaille jäi mieleen erityisesti ristipistot, ilmansuunnat, Jaakko Ilkka, kirahvin sininen kieli, murtoluvut ja Väinämöinen. Eiköhän se piisaa tälle kouluvuodelle, joten hyvää kesälomaa kaikille. Syksyllä taas tavataan!

SARI UUSIÄIÖ, LUOKANOPETTAJA

5-6. luokka – Aurinkokunnasta Ahonniemeen

Kevään ollessa jo pitkällä, yhden askeleen päässä kesästä, on mukava muistella kulunutta lukuvuotta.

Luokanopettajan näkökulmasta vuosi on mennyt vauhdilla. Jaksot ovat vaihtuneet ja opetettavat aineet muuttuneet. Viides- ja kuudesluokkalaiset ovat kasvamassa ulos lapsuudestaan ja opettajaltakin vaaditaan aivan uudenlaista katsantokantaa.

Syyslukukauden aloitimme tutustumalla Aurinkokuntaamme ja sieltä laskeuduimme alas aivan mineraalitasolle. Ihmetelimme maaperää ja sen upeita mineraaleja. Muun muassa vedenkierto ja kivien synty tuli tutuksi oppilaille.

Kevään leirikoulussa Ahonniemen leirikeskuksesta kokosimme ensimmäisen jakson asiat ja yhdistimme ne kevään jaksoon, jossa tutustuimme metsiin ja sen ekosysteemiin sekä lintuihin. Näitä työstimme havainnoiden, tutkien ja piirtäen.

Aivan uutena oppiaineena tuli fysiikka. Pääsimme tutkimaan fysiikan saloja. Kokemalla, itse tekemällä ja havainnot kirjaamalla opimme optiikasta, akustiikasta, lämmöstä ja magnetismista sekä sähköstä.

Maantiedossa otettiin haltuun Eurooppa ja historiassa tutustuttiin Euroopan näkökulmasta antiikin Roomaan sekä keskiaikaan.

Paljon on ehditty vuoden aikana puuhata, mukavat juhlatkin järjestettiin sekä yrittäjyyttä harjoitettiin joulumyyjäisissä. Tuotolla hankittiin luokalle oma kahvin- ja vedenkeitin. Hieno ja yritteliäs vuosi on takana. Nyt on hyvä siirtyä lomalle. Ensi syksynä nostetaan purjeet ylös ja lähdetään uusille löytöretkille!

VIRPI LEHTIMÄKI, LUOKANOPETTAJA

7-8. luokka – Leirikoulu Helvetinjärvellä

Lukuvuoden aikana olemme biologiassa tutustuneet metsäekosysteemin rakenteeseen ja toimintaan. Aiheena on ollut metsätyypit ja Suomen metsien puulajit. Lisäksi olemme käyneet läpi hyönteisten rakennetta, merkitystä luonnolle sekä opetelleet tunnistamaan eri hyönteislajeja. Biologian aiheita pääsimme syventämään toukokuussa leirikoulussa Helvetinjärven upeissa maisemissa!

Leirikoulumme kesti kolme päivää. Lähdimme matkaan maanantaina 16.5. Majoitumme idyllisellä vanhalla maatilalla, jonka pihapiiristä löytyi aitta ja vanha navettarakennus. Maatila sijaitsi järven rannalla. Pihapiiri sopi täydellisesti yhteisille pihapeleille ja leikeille, joiden merkeissä ensimmäinen ilta sujui rattoisasti. Mökissä tutustuimme tarkemmin Helvetinjärven kansallispuiston luontoon ja nähtävyyksiin sekä kävimme läpi seuraavan päivän vaellusta. Helvetinjärven erikoisuus on kaksi muinaista rotkolaaksoa. Kapeiden rotkojävrien jono jatkuu silmäkantamattomiin. Puistossa viihtyy monimuotoinen kallio- ja metsäluonto.

Seuraavana aamuna heräsimme reippaina valmiina päivän patikkaretkelle. Bussi haki meidät majapaikan pihasta ja kuljetti Helvetin Portille. Siitä alkoi 14 kilometrin vaellus. Ensimmäinen kohteemme oli Iso Helvetinjärven koilliskulmassa sijaitseva jylhä kalliorotko, Helvetinkolu. Kallioiden päältä avautui upeat maisemat järvelle. Tästä jatkoimme vaellusta kohti Haukanhietaa. Maasto oli melko haastava jyrkkien nousujen vuoksi, mutta kauniissa maisemissa kelpasi pitää levähdystaukoja. Esimerkiksi lähellä Haukanhietaa näimme majavien pesäpaikan ja niiden rakentamia vaikuttavia patoja.

Seitsemän kilometrin vaelluksen jälkeen saavuimme Haukanhiedan tulentekopaikalla, jossa pysähdyimme evästauolle. Paikka oli melko tuulinen ja oppilaiden tuli nopeasti kylmä. Tästä syystä jatkoimmekin syötyämme melko pian matkaa. Osa oppilaista haastoi itsensä ja kokeili, kuinka nopeasti ehtisivät

juosten takaisin. Nopeimmilta seitsemän kilometrin matka taittuikin noin 1,5 tunnissa. Matkalla tuli varmasti lämmin jyrkkiä nousuja ja laskuja juostessa! Perillä oli bussi jälleen odottamassa. Majapaikkaan palattuamme olimme kaikki melko väsyneitä ja vaellusmatka tuntui jaloissa. Oppilaat tekivät ruoaksi spagettia ja jauhelihakastiketta. Myös sauna laitettiin heti lämpiämään. Illalla katsoimme yhdessä elokuvan ja herkuttelimme.

Keskiviikkoamuna edessä oli majapaikan siivous ja pakkaaminen. Aamupalan syötyämme ryhdyimme hommiin. Kaikki oppilaat hoitivat tehtävänsä reippaasti. Edessä oli vielä paluumatka Seinäjoelle. Pysähdyimme matkalla Keskisen kyläkaupassa syömässä ja ostoksilla. Puoli kahden aikoihin olimme takaisin koulun pihassa. Oppilaat olivat tyytyväisiä leirikouluun ja yhdessäolo tiivistä luokkahenkeä entisestään!

9. luokka - Päätöluokan tunnelmia ja tapahtumia

Lukuvuodet sujahtavat yhä nopeammin ohi, etenkin lähtevien oppilaiden kanssa. Viimeinen työntäyteinen lukuvuosi on päättävillä oppilailla takana. Paljon uusia kokemuksia ja elämyksiä on tänäkin lukuvuonna saatu.

Koulu alkoi yhteisellä koulunaloitusjuhalla syyskesäisenä iltana koulun pihalla. Koulun alettua teimme luokan kanssa myös grillaus- ja patikkaretken Paukanevalle. Lokakuun alussa luokka teki retken Kyrkösjärven ympäri liikunnan opettajan kanssa. Luonnossa liikkuminen on ollut hyvä vaihtoehto luokassa istumisen sijaan. Työelämään päästiin tutustumaan tänä vuonna poikkeuksellisesti vasta vuoden vaihteen jälkeen viikolla kaksi. Kevätlukukaudella koitti myös kauan odotettu yhdeksäsluokkalaisten yhteishaku. Ennen haun alkua ysluokkalaiset perehtyivät syksyn aikana huolellisesti eri ammattialoihin ja koulutusmahdollisuuksiin sekä vierailivat perinteisesti eri koulutuspaikoissa ja halutessaan menivät myös täsmäpäiville valitsemiinsa paikkoihin. Yhteishaun valintatulokset julkaistaan aikaisintaan 16.6.2022. Ysluokkalaisten on vahvistettava opiskelupaikan vastaanottaminen viimeistään 30.6. mennessä. Toivottavasti kaikki pääsevät mieleiseensä opiskelupaikkaan, suuntaamaan kohti uusia unelmia.

Kevään huipentuma oli ehdottomasti näytelmäprojekti 7.–8. -luokan kanssa. Valitettavasti koronan takia jouduimme muutamana edellisenä vuonna perumaan valmistelemamme näytelmän Matka uuteen maailmaan, joka kertoo ihmisistä, jotka vuonna 1912 lähtivät matkaan loistokkaalla valtamerialus Titanicilla uuteen maailmaan, tuonpuoleiseen. Tänä keväänä vihdoinkin saimme esitettävä näytelmäme ja saimme projektimme kunnialla päätökseen. Näytelmän teon aikana opimme pitkäjänteisyyttä, ilmaisua ja eläytymistä. Se kasvatti yhteenkuuluvuutta ja antoi monta mahdollisuutta itsensä voittamiseen. Sata ruusua sisukkuudesta!

Paljon on viimeisen vuoden aikana saatu aikaan ja jännittäviä, uusia asioita on edessä tulevina vuosina. Ennen kesälomille lähtöä 9. luokka teki vielä parin päivän luontoretken Kalajoelle yhdessä luokanvalvojan ja biologian ja maantiedon opettajan kanssa. Toivottavasti koulun ja erityisesti luokan retkistä on jäänyt kaikille mukavia, läpi elämän kulkevia muistoja. Levollisin mielin suuntaamme tulevaisuuteen, ovi kesään ja uuteen on auki!

KATARIINA ISOSAARI, LUOKKANVALVOJA

Peruskoulun päättötodistuksen saajat

Peruskoulun päättötodistuksen saavat seuraavat oppilaat:

Isosaari Joel-Jaakko

Kauppila Satu

Kuoppamäki Viljami

Lamminmäki Sofia

Lehtimäki Jenna

Mäkelä Ranja

Sahlberg Emma

2021

-
2022

